

In gesprek met een echte Reuselnaar

D'n bénaom Boer komt in mén familie vier keer vur. Gerrit van tante Cato en ome Snippe Lowie (Vosters) was Boer Snip, Gerrit van tante Drika en ome Janus Hoeks uit Haopert was d'n Boer van Haopert, Gerrit van tante Marie en ome Snippe Siemme was Boerke Snip en mén noemen ze Boer van Girte Marte of alléén Boer.

Gerrit van Girte Marte alias Boer in zijn woonkamer aan den Ekker 39, in december 2010.

Aan het woord is de 79-jarige Gerrit van *Girte Marte* (van Gompel) alias Boer, de oudste zoon in het uit vijf kinderen bestaande gezin van *Girte Marte* en zijn vrouw *Pieta van Boere Sjef* (Janssen) ook wel *Martes Pieta* genoemd.

Grootouders

Opa Girt van Gompel heb ik nooit gekend. Hij was boer en is in 1916 overleden. Onze pa was toen pas 17 jaar oud. Rond het jaar 1900 is hij vanuit de Denestraat naar de Lensheuvel verhuisd, later werd het daar 't Heike genoemd. Op dezelfde boerderij hebben onze pa en later ook mijn broer Jos en ik geboerd. Bovendien ben ik daar op 27 juli 1931 geboren. Oma Kee van den Borne heb ik als kind nog een paar jaar meegemaakt. Ze was klein van stuk en een *goei menske*.

Mijn opa aan moederskant herinner ik me nog goed. Hij stond in Reusel bekend als *Boere Sjef* (Janssen). Hij woonde in bij zijn zoon en schoondochter ome *Boere Lau* (Janssen) en tante *Boere Betje*. Mijn oom en tante hadden zijn boerderij aan de Sleutelstraat al voor mijn geboorte overgenomen. Wanneer we opa bezochten vroeg hij steevast: "*Wor godde henne, wa godde doen?*"

Opa *Boere Sjef* is in februari 1940 overleden, een jaar later in 1941 gevolgd door ome Lau. Tante

Betje die in haar geboortedorp Hapert *Betje van Pruimkes* genoemd werd bleef achter met 8 kinderen waarvan dochter Nellie pas 10 maanden oud was en haar oudste zoon, die ook *Boere Sjef* wordt genoemd, een leeftijd had van pas 17 jaar. Tante Betje heeft het heel zwaar gehad maar ze hebben het toch gered en dat verdient alle respect, vertelt Gerrit.

Ouderlijk gezin

Onze pa, in Reusel bekend als *Girte Marte*, is als enige zoon opgegroeid tussen zijn vijf zussen. Op tante Drieka na was hij de jongste van het stel. Van zijn zussen, mijn tantes Leen, Marie, To, Sjo en Drieka heb ik wel eens gehoord dat hij door hen in de watten werd gelegd. Daarbij moet wel gelet worden op het feit dat hij na het overlijden van opa al op 17-jarige leeftijd *den boer* op de boerderij moest worden, want hij was toen de enige zoon in het gezin. Met de hulp van knechten, oma en mijn tantes is dat gelukt al zal dat in die beginjaren niet gemakkelijk zijn geweest. Onze pa was al 30 jaar toen hij in 1928 trouwde met ons moeder, de 21-jarige *Pieta van Boere Sjef*. In Reusel werd ze al gauw *Martes Pieta* genoemd. Ze werden direct na hun trouwen boer en boerin op de boerderij

Grutje Kee van den Borne met een prachtige Brabantse poffer, omstreeks 1930.

De familie van Gompel op bezoek bij oma Kee van Borne bij de boerderij aan de Lensheuvel, omstreeks 1932. Achter v.l.n.r. dochter Lena, dochter Drieka met haar man Janus Hoeks en dochter Marie. Op de voorgrond een vijftal kleinkinderen van haar.

van opa Girt van Gompel. Ons gezin en de boerderij groeiden gestaag. In 7 jaar tijd kregen mijn ouders 7 kinderen te weten 4 zonen en 3 dochters waarvan 2 zontjes helaas al op heel jonge leeftijd overleden.

In mijn jeugd groeide de boerderij uit, er waren toen zo'n 10 koeien, 2 werkpaarden, een aantal stamboek fokzeugen, wat mestvarkens en een groot hok met legkippen. In de buurt van de boerderij lag ongeveer 7 hectare grond, d'n Braak genoemd. Aan 't Poeier aan de grens hadden we nog zo'n 6 hectare en op de *Rijtse Haoi* eveneens zo'n 6 hectare.

In de boerderij lag een vloer bedekt met oude rode plavuizen. Enkele keren per week werd die bestrooid met vers wit zand. In de keuken stond onder de grote schouw een opvallende platte buiskachel een zogenaamde cuisinière. Daarboven hingen vaak een paar hammen te drogen. Verder waren er 2 kamers in en een opkamer waar mijn ouders sliepen. Daar ging een trap naar de zolder waar de kinderslaapkamers waren.

Vroeger waren er bij ons bijna altijd knechten en dienstmeiden. Vaak waren die van dezelfde familie waaruit blijkt dat ze het bij ons goed naar de zin hadden. Zo hebben bij ons Jaon *Pauw* (de Laat), Frans *Pauw*, Kees *Pauw* en Harrie *Pauw* gewerkt. In de oorlog zijn bij ons Bert van Hoof, *Boer Snip* (Gerrit Vosters) en Dré Tielemans aan het werk geweest. Ze probeerden zo tewerkstel-

ling naar Duitsland te voorkomen of waren bij ons ondergedoken.

De dienstmeiden kwamen vaak uit de familie *Jop* (Jansen). Bijvoorbeeld An, Nel en Leen *Jop* hebben bij ons gediend.

Vader Girtte Marte en zijn zontjes Gerrit en Jos, in 1937. Linksachter staat Annie Jop die toen bij hen in dienst was.

Vader Girte Marte en moeder Martes Pieta, omstreeks 1950.

Behalve boer en een hartstochtelijk jager was onze pa ook paardenhandelaar. Vaak werden de paarden eerst door Jaon of Kees Pauw *opgeleerd* voor ze doorverkocht werden. Jaon en Kees waren daar heel bedreven in. Vooral Jaon Pauw heeft bij ons tot ver na zijn pensioen gewerkt. Hij was een harde betrouwbare knecht, wist wat boeren was en in zijn goede jaren was hij beresterk, vertelt Gerrit.

't Heike

De straat waarin onze ouderlijke boerderij stond heette vroeger nog de Lensheuvel. Later is het daar 't Heike gaan heten. De boerderij stond toen zo'n 200 meter vanaf het einde van de Lensheuvel

Leerling Gerrit van Girte Marte op de school van de fraters, omstreeks het oorlogsjaar 1942.

aan de linkerkant van de weg. Het was toen aan die kant de eerste boerderij van 't Heike. Aan dezelfde kant links van ons stond de boerderij van *Nolleke van Nollekes* (Heesters) en zijn vrouw Cato Kuijpers. *Nolleke* was boer, maar werkte ook op het slachthuis in Eindhoven en in zijn vrije tijd slachtte hij ook nog varkens aan huis. Na hem kwam er zijn dochter Miet wonen die gehuwd was met Jos van *Rooymanne* Sjef (van Gompel). In de volgende woning richting Postel woonde 't *Pasteurke* (Harrie Jansen). 't *Pasteurke* was Belg en gehuwd met Cope An (van de Laar). Hij was sigarenmaker en had veel humor. Met zijn bijnaam dreef hij de spot. Als hij samen met zijn vrouw van huis ging vroeg hij steevast: "Awel An, hedde gij de pastorei gesloten?"

Daarnaast stond de boerderij van ome **Snippe Siemme** (Vosters) en tante Marie. Ome *Siemme* was al voor mijn geboorte overleden. Tante Marie werd er heel oud, bijna 91 jaar. Haar zoon *Boerke Snip* (Gerrit Vosters) gehuwd met Anneke van Harrie van de Borne, nam het *geboer* over. Hun boerderij is twee keer afgebrand, een keer vóór en een keer na de oorlog.

Schuin rechts tegenover ons stond de boerderij van *Rooymanne* Marten (van Gompel). Zijn vrouw Mieke werd al heel vroeg weduwe. Geert van Schaijk, die er als knecht werkte, trouwde later met haar. Links daarvan stond een zeer oud Kempisch boerderijtje waarin vrijgezel en gemeenteontvanger Sjef Roymans woonde. Onder een prachtige notenboom vóór het huis stond een ouderwetse waterput compleet met putmik met een hefboom voor een emmer. Later kwam er sigarenmaker Frans Gijbels met zijn gezin te wonen.

Daarnaast voorbij het straatje, dat naar de Heikant en Hoevenhei ging, stond de boerderij van *Cope Frenske* (van de Laar). Zijn vader Coop van de Laar die er inwoonde heeft samen met Pietje Huijbregts in Reusel de Boerenbond opgericht. Zoon *Cope Frenske* trouwde met *Schoute Mie* (van Limpt). Geruime tijd was hij raadslid. In september 1944 is hun boerderij in de as gelegd en in 1947 weer herbouwd.

We woonden op 't Heike in een buurt waar de gouden regel *leven en late leven* eer aan werd gedaan. Het was een gemoedelijke buurt, iedereen had er goeien aard en burenhulp was er vanzelfsprekend, vertelt Gerrit.

Lagere school

Tijdens mijn lagere schooltijd moest ik al koeien melken. In de middagpauze melkte ik meestal nog een of meer koeien die in de stal of in de wei

De herbouwde boerderij en schuur van Girte Marte aan 't Heike 5 in de vijftiger jaren van de vorige eeuw.

aan *d'n Histerik* stonden. Als oudste van de kinderen deed ik ook huishoudelijke werkjes zoals het verversen van het wit zand op de plavuizen. Toch was er regelmatig ook tijd voor andere dingen. Voetballen op het zandveldje bij *Pluute Jantje* (Verhagen) aan de Voorste Heikant met de jongens uit de buurt was een favoriete bezigheid. Vaak waren daar Piet van *Nolleke van Nollekes*, Ward van 't *Pasteurke*, Sjaak en Harrie van *Cope Frenske*, Harrie, Lowie van Frans *Gijb* (Gijbels) en andere jongens van de Voorste Heikant bij betrokken. Ook met z'n allen achter de eekhoorns aanjagen was een geliefde sport al lukte het bijna nooit er een levend of dood te pakken te krijgen. Op de Lagere school van de fraters had ik het goed naar de zin. Frater Suplicius, Evidius en Franciscus waren in onze ogen goede fraters die best met wat ondeugendheid konden omgaan. Voor frater Salvator bijgenaamd Kattenrug hadden we ontzag. Wie bij hem wat uithaalde of niet helemaal in het gareel liep kreeg *karwatsen*. De durfals Jos van der Palen, Sjaak Boogers en Willy Tielemans alias *Yoka*, voelden dat regelmatig *aan den lijve*, weet ik nog goed.

Oorlog

Van het begin van de oorlog, in mei 1940, weet ik nog dat er groepen en groepjes Duitse soldaten op motoren en in wagens gepakt en gezakt door 't Heike reden. Hoewel ik wel aan mijn ouders merkte dat het een zorgelijk tijd was vond ik het zelf als 9-jarig jongetje best spannend en indrukwekkend.

Tijdens de eerste oorlogsjaren merkte ik er niet zoveel van dat de Duitsers hier de baas waren. Toen later 's avonds alles verduisterd moest worden en de ondergedoken knechten gevaar liepen opgepakt te worden en steeds moesten

wegvluchten kwam het angstig dichterbij.

Veel erger werd het in de septemberdagen van 1944. Begin september moest onze pa van de Duitsers zijn paard ter beschikking stellen en met Péér van *Prinsen Driekske* (Lauwers) Duitse soldaten ergens naar toe brengen. Péér, die nog vrijgezel was, maakte toen een grootmoedig gebaar en gaf aan dat hij de klus alleen wel zou klaren zodat onze pa bij zijn gezin kon blijven. Later kwam Péér ons paard weer netjes terugbrengen waar we hem heel dankbaar voor waren.

Op diverse plaatsen in de buurt van 't Heike legden de Duitsers landmijnen en groeven er

De 18-jarige Gerrit van Gompel alias Boer op een paard van de boerderij van vader Girte Marte, omstreeks 1939.

De boerderij van opa Girt van Gompel aan de Lensheuvel nu 't Heike, omstreeks 1910. In de deuropening staat grutje Kee van den Borne. Vermoedelijk zijn de meisjes op het erf haar dochters.

schuttersputjes. Honderd meter van onze boerderij liep een koe op een landmijn en hing in stukken en brokken aan de elektriciteitsdraden. De gevechten en de beschietingen en bombardementen op het centrum van Reusel werden steeds angstaanjagender.

Achter d'n hof van *Nolleke van Nollekes* was een schuilkelder gemaakt. Samen met het gezin van *Nollekes* zaten wij met 17 personen in die schuilkelder angstig de gebeurtenissen af te wachten. Vanaf de schuilkelder zagen we dat de Reuselse kerktoren naar beneden werd geschoten. In de buurt werden ook nog eens de boerderijen van *Waote Piet* (van Gompel), *Tinus Bel*, *Peestertje*

(van Limpt), *Snippe Jan* en *Jan Kuijpers* in brand geschoten. We zaten midden in het oorlogsgeweld!

Omdat de koeien die we aan *d'n Histerik* hadden staan hoognodig gemolken moesten worden ben ik tussen het schieten door samen met *Toon* en *Jos van Nollekes* en *Boer Snip* daar onze koeien gaan melken. Er werd regelmatig geschoten en we moesten een tijdje beschutting zoeken in een sloot terwijl de projectielen over ons heen suisdan.

We zagen ook dat Duitsers vanuit schuttersputjes op Engelse hospikken schoten die gewonden aan het verzorgen waren. Toen de Engelsen dat zagen werd snel met hen afgerekend.

De Engelse soldaten gaven ons op een gegeven moment opdracht te vluchten omdat het ook in de schuilkelder niet veilig meer was. We kwamen in *Bladel* terecht in de boerderij van *Toon Maandonks* aan de *Bredaseweg*. Daar werden we door de familie *gastvrij* ontvangen.

In 1945 brandde onze schuur, die vast aan de boerderij zat, tot de grond toe af. Gelukkig kon de brandweer het woongedeelte redden. De werkpaarden kon onze pa nog juist op tijd uit de stal jagen. Vooral onze *Bruine* had pijnlijke brandplekken opgelopen. De brand was een hard gelag voor mijn ouders, ze waren onderverzekerd en er was in het naoorlogse Reusel bijna niet aan materiaal te komen om de schuur weer op te bouwen. Een schrale troost was dat zij in Reusel niet de enigen waren die dat probleem hadden.

Het gezin van *Girte Marte* en *Martes Pieta*, omstreeks 1954. Hun kinderen v.l.n.r. achter *Cor* en *Jos*, voor *Annie*, *Gerrit* en *Lenie*.

Op 29 augustus 1955 trouwden Kees van den Borne alias Kees van Nol Zak met Joke van Bers. Ze worden omringd door hun vrienden v.l.n.r. Noud Snip Jan Stappaerts, Gerrit van Girtte Marte, Jan Bel en Gerrit Hoeks uit Hapert. Hun vriendengroep heeft tot de dag van vandaag stand gehouden.

Doorleren

De meeste jongens gingen na de lagere school werken in de (sigaren)fabriek of werden boerenknecht. Een klein groepje Reuselse jongens waaronder, Gerrit van Willekes (van Limpt), Frans van Kiste Vet (van Gestel), Jan van Kees Verhagen, Sjaak van Cope Frenske, Toon van Roymanne Jef, Jan Bel en ikzelf hoorden daar niet bij. Wij vertrokken iedere dag per fiets naar Netersel waar de Mulo van meester van Eindhoven stond. De betrouwbaarheid van onze fietsen en vooral de fietsbanden was in die laatste oorlogsjaren allerbelabberdst. Een oude band moest eerst tot op de draad versleten zijn voor er een andere kwam. Er ging nauwelijks een dag voorbij zonder dat er een band kapot ging. Dan was het weer bandenplakken geblazen!

Na 1,5 jaar Mulo had ik het daar wel gezien. De keuze om naar de Mulo te gaan was niet mijn keuze geweest maar die van onze pa. Hij vond dat ik moest doorleren om later een goede kostwinning te kunnen krijgen en mijn broer Jos hem kon opvolgen op de boerderij.

In de daaropvolgende schooljaar ging ik naar de Lagere Landbouwschool van directeur Kruissen te Eersel. Daarna volgde ik een tuinbouw cursus op de school van meester Kuijpers en een cursus algemene economie. Beide ook in Eersel.

Tenslotte deed ik nog de Pluimveecursus te Hooge Mierde. Ondertussen bleef ik zoveel mogelijk werken op de ouderlijke boerderij en heb onze pa kunnen overtuigen om samen met onze Jos hem op te volgen op de boerderij. Jongens die wat wilden bijverdienen konden vaak bij ons

terecht. Zo hebben de broers Jan, Fons, Martien en Bernard van de Kuster (Daniëls) een zakcentje verdiend.

Trouwen

In de tijd dat ik naar de school in Eersel ging had ik bij een aantal vaste vrienden te weten Toon Lauwers, Sjaak van Cope Frenske, Noud Snip (Vosters), Kees van Nol Zak (van den Borne), Jan Stappaerts, mijn neef Boer uit Hapert (Gerrit Hoeks) en Jan Bel. Toen we zo'n 18 jaar waren gingen we 's zondags uit en bezochten dansgelegenheden. Ook in het café Jules en Maria van Steenberg en aan de Grens waren we vaak te vinden. Tot op de dag van vandaag zijn we bevriend gebleven. We komen nog steeds iedere maand bij elkaar om te kaarten.

Martien en Johan van Gompel zijn in de jaren 1961 en 1962 aan 't Heike geboren. Evenals hun vader, opa en superopa werden zij ook boer.

Na 7 jaar verkering was het eindelijk zover. Op 28 oktober 1959 gaven Gerrit van Gompel en An van Sambeek elkaar het jawoord. Daar mocht wel een goed glas op gedronken worden.

In de tijd dat ik naar de school in Eersel fietste, kwam ik dagelijks door Bladel en langs het huis van Anneke van Sjef van Sambeek. Na een tijdje kregen we een oogje op elkaar en ik vroeg haar op een keer om zondags mee te gaan dansen. Dat deed ze niet omdat ze van haar ouders pas mocht uitgaan als haar jongere zus 18 jaar was. We bleven contact houden met elkaar en uiteindelijk stemden haar ouders toe en was onze verkering een feit. Anneke, die gediend heeft bij dokter de Vocht en bij sigarenfabrikant de Vries, klaagde in die tijd vaak dat ik zo weinig tijd voor haar had. Maar dat kwam omdat er in die tijd voor een boer altijd werk aan de winkel was. Het heeft nog zo'n 7 jaar geduurd voor we op 28 oktober 1959 met elkaar trouwden.

Het jonge gezin van Gerrit en An van Gompel omstreeks 1975. Hun kinderen zijn v.l.n.r. Petra, Johan, Martien en Anita.

We konden een kleine woning huren van Péér Wouters, vooraan in de Lensheuvel. Die was vrij-

gekomen omdat de voorgaande bewoners, Kees van Nol Zak en zijn vrouw, vertrokken naar een woning aan de Grens.

Een jaar later verhuisden we naar mijn ouderlijke boerderij aan 't Heike waar onze zonen Martien en Johan geboren zijn. Na onze Johan is er nog een zoontje geboren die helaas maar 11 maanden oud is geworden. Mijn ouders gingen in een bungalowtje achter de boerderij wonen. Broer Jos bleef nog even bij ons inwonen en is daarna in een burgerhuis aan 't Heike gaan wonen.

Ruilverkaveling

Het begin van de zestiger jaren was in Reusel de tijd van de ruilverkavelingen. Voor veel jonge Reuselse boeren was er grond beschikbaar in het zuiden van Reusel in de omgeving van de Postelse Dijk. Voor mijn broer Jos en voor mij lag daar onze toekomst. Ook de boeren, bijvoorbeeld Jan en Toon Huib (Huijbregts), Sjef en Kees van Keeën (Lavrijsen), Jantje Huijbregts, Louis van Thijs van Lankmannen, Janus van Lankmannen (Lavrijsen) en Kees van den Hout vestigden zich daar.

In 1965 waren de ruilverkavelingperikelen voor mijn broer Jos en mij achter de rug en vertrokken we van onze vertrouwde ouderlijke boerderij op 't Heike naar 2 gloednieuwe boerenbedrijven in de Haoi. Onze Jos kwam met zijn gezin in de boerderij op Schepersweijer 1 te wonen en wij op Schepersweijer 2. Met broer Jos zat ik daar in een Maatschap.

We woonden in de buurt van onze opvallende met rode golfplaten bedekte veldschuren. Dat ze rood waren kwam door een vergissing van de leverancier, wij hadden namelijk groene besteld.

Omdat ze van goede kwaliteit waren hebben we ze gebruikt. Wel is er vanuit Welstand nog wat consternatie over geweest en zouden de platen met de hulp van anderen overgeschilderd worden. Uiteindelijk kwam het daar niet van en mocht het zo blijven. Ze staan nu nog steeds te pronken in dezelfde rode kleur als een soort ankerpunt in het landschap. De Vliegende Brigade heeft ons wel eens gezegd de schuren nooit over te schilderen omdat het voor hen een duidelijk oriëntatiepunt was.

Met het gezin van onze Jos vormden we aan de Schepersweijer een maatschap. Samen hadden we ongeveer 45 hectare grond. We verbouwden er in het begin voornamelijk aardappels, bieten, rogge, gerst, en haver. Later werd het graan verdrongen door bonen, erwten, schorseneren, spinazie en maïs. De veestapel bestond uit zo'n 48 melkkoeien en 30.000 slachtkuikens. Later zijn we met melkkoeien gestopt en hebben we een extra stal gebouwd voor nog eens 40.000 slachtkuikens. Ons An en ik hebben er zo'n 25 jaar geboerd waarvan de laatste 10 jaar in een maatschap met onze zonen Martien en Johan. Ook zijn er onze dochters Petra en let geboren en hadden toen ons gezin compleet. Mijn vrouw An zorgde dat familie, vrienden, kennissen, werklui en de vele andere bezoekers altijd gastvrij ontvangen werden. Vooral door haar was onze boerderij een zoete inval.

In 1998 heb we het bedrijf overgedragen aan onze zoons. Ze hebben daar nu ieder een eigen gezin en een eigen agrarische bedrijf. Tot voor kort ben

ik op beide bedrijven allerlei werkzaamheden blijven doen. Er gaat nu nog bijna geen dag voorbij of ik ben er even geweest al is het alleen maar om er de krant te brengen.

Bestuurder

Behalve boer ben als bestuurder in een aantal organisaties terechtgekomen die nauw verwant zijn met de agrarische sector. Zo ben ik vanaf 1975 meer dan 25 jaar bestuurlid geweest van de Vereniging Telersbelangen Nestlé waarvan vanaf 1985, 13 jaar als voorzitter. Tevens was ik lid van de Technische Commissie.

Vanaf 1988 ben ik vele jaren namens de NCB bestuurslid en voorzitter geweest van een aantal organisaties en commissies zoals de Vakgroep Akkerbouw Midden-Brabant later ook op Landelijke niveau. Vanaf 1988 was ik jarenlang lid van de Commissie van het Landbouwschap, de Commissie Consumptieve Aardappelen

In 1965 vertrok Gerrit van Gompel met zijn gezin naar de Schepersweijer 2 in het ontginningsgebied van de Rijtse heide. Hier zijn hun woonhuis, schuur en kippenverblijf nog in aanbouw.

Gerrit en Jos van Girtte Marte hadden hun boerderijen aan de Schepersweijer ondergebracht in een gezamenlijke maatschap. Hier staan ze omstreeks 1975 bij hun tractoren op het erf van de boerderij van Gerrit.

Gerrit in 1970 tijdens het voeren van zijn 24 koeien die aan de Schepersweijer in een zogenaamde groepstal stonden.

en Uien, het Productschap Aardappelen, de Commissie Contractteelt Zuid-Nederland en de Programmeringscommissie Akkerbouw. Van de Studiegroep Akkerbouw Kring de Kempen was ik medeoprichter.

Ook ben ik voorzitter geweest van de Reuselse Jagersvereniging St. Hubertus en bestuurlid en elftalleider van Reusel Sport 3, vertelt Gerrit of het allemaal heel vanzelfsprekend is.

Gemeenteraad

In het beging van de tachtiger jaren werd ik lid van de Reuselse politieke partij Roep 70 die later overging in het CDA. In 1986 tot aan de fusie van de gemeente Reusel-De Mierden in 1997 ben ik raadslid geweest. Als er weer eens ergens een vergadering of bijeenkomst was trok ik vaak op met wethouder Bernard Fleeerackers.

Een moeilijke tijd heb ik gehad rond de verkoop

Het moderne materieel van het bedrijf van Gerrit van Girte Marte en zijn zonen Martien en Johan in 1997. Hier staat alles klaar voor het binnenhalen van de aardappeloogst.

van de pachtvrije gronden van 't Torenbroek die in de buurt van 't Goor (de Moeren) liggen. De boeren in die omgeving dachten dat hun toekomstige belangen geschaad zouden worden als Staatsbosbeheer behalve in 't Goor het ook in 't Torenbroek voor het zeggen kreeg. Aan een kant was het in het vooruitzicht gestelde geld hard nodig voor de renovatie van gemeenschapshuis de Kei en aan de andere kant had ik te maken met de vermeende belangen van de boeren die tevens een deel van mijn achterban vormden. Het was voor mij een dilemma. Maar mijn fractie wist me te overtuigen om te stemmen voor het meerderheidstandpunt van de partij en dus voor de verkoop te kiezen. Wel heb ik me sterk gemaakt dat er aan de verkoop een kettingbeding werd gekoppeld waarin is vastgelegd dat de boeren in de omgeving nooit zwaardere eisen voor hun kiezen zullen krijgen ook als 't Torenbroek een ander eigenaar krijgt. Tijdens de raadsvergadering blokkeerden boze boeren met hun tractoren de ingang van het gemeentehuis. Toen het voorstel in stemming kwam was dat heel moeilijk voor mij, vertelt Gerrit gemeend.

Dag van vandaag

In 1998 zijn we na de overdracht van de boerderij aan onze zoons naar den Ekker 39 verhuisd. Toen ben ik gestopt met de politiek en mijn bestuursfuncties. Toen kreeg ik meer tijd voor mijn kleinkinderen en voor mijn hobby's, tuinieren, jagen, wandelen, fietsen en kaarten.

We waren heel blij dat we meer tijd voor de kinderen en onze 10 kleinkinderen kregen. Ze komen vaak op bezoek en daar zijn we heel blij mee.

Maandelijks kom ik met mijn makkers, waar ik 60 jaar geleden al mee uitging, ergens samen om te kaarten. Tot voor kort gingen we jaarlijks met hen en hun vrouwen een weekend op stap. Jammer dat Kees Neut en Noud Snip dat niet meer mee kunnen maken. Twintig jaar lang ging ik op zondagmorgen wandelen met Adriaan, een zoon van Kees van Nol Zak. Vaak wandelden we dan zo in de omgeving van de abdij van Postel. Vaak wandelde we dan zo'n in de omgeving van de abdij van Postel. Omdat mijn knie dat nu niet meer toelaat ga ik nog met hem fietsen als het weer dat toelaat. Door mijn slechte knie heb ik het tuinieren ook op een laag pitje moeten zetten. Ook het jagen heb ik daardoor moeten beperken. Ik ga nog wel mee en af en toe weet ik nog een konijntje of fazant te verschalken.

Vorig jaar hebben de kinderen en kleinkinderen een geweldig gouden bruiloftsfeest voor ons in elkaar gezet. Het werd een feest dat we niet

Gerrit en An van Gompel te midden van hun kinderen en kleinkinderen die voor hen op 28 oktober 2009 een prachtig gouden bruiloftsfeest organiseerden.

meer zullen vergeten met mooie voordrachten waaraan ook alle kleinkinderen meededen. We werden thuis afgehaald om samen met de kinderen en kleinkinderen naar de kerk te gaan. De dag na het feest waren ze 's morgens weer allemaal present om samen te eten en de hele dag na te genieten van het prachtige feest. We zijn hen dankbaar en ook wel een beetje trots dat ze dat allemaal voor ons gedaan hebben. Nadien hebben ze ons een prachtig zelf in elkaar gezet fotoboek geschonken en een dikke map met een houten kaft eromheen waarin de kinderen, kleinkinderen en genodigden een eigen verhaal of bericht hebben geschreven. Heel mooi!

Slot

Gerrit van *Girte Marte* heeft in de sporen van zijn ouders en voorouders bewust gekozen voor het boerenbestaan. Tijdens zijn schooltijd werkte hij al met zijn vader op de boerderij die hij later samen met zijn broer Jos van hem overnam. Ze waren op die boerderij aan 't Heike de derde generatie van Gompel.

Tijdens zijn boerenbestaan heeft hij zich vaak moeten aanpassen aan snel op elkaar volgende veranderingen in de agrarische sector. Het vertrek in 1965, vanuit de vertrouwde omgeving aan 't Heike waar hij geboren en getogen was, naar de Schepersweijer waar hij voor grote uitdagingen stond is daar een duidelijk bewijs van.

Gerrit deed veel meer dan de kost verdienen en de uitdagingen van een agrarisch bedrijf het hoofd te bieden. Hij stond ook voor uitdagingen op het bestuurlijk vlak. Hij heeft een lange lijst van langdurige bestuursactiviteiten achter zijn naam staan op zowel gemeentelijk, regionaal, provinciaal als landelijk niveau. Moeilijke keuzes

ging hij niet uit de weg en had een grote inzet en verantwoordelijkheidsgevoel.

Voor al die activiteiten is Gerrit in 1998 door burgemeester Demmers-van der Geest onderscheiden met de benoeming tot 'Ridder in de orde van Oranje-Nassau'. Bij de uitreiking van de insignes gaf hij aan dat de onderscheiding vooral de verdienste was van zijn vrouw An die het hem allemaal mogelijk had gemaakt.

Zijn vrienden en kennissen karakteriseren Gerrit als iemand die een gezond boerenverstand koppelt aan een grote belangstelling voor iedereen en alles waar hij mee te maken heeft. Hij is behulpzaam en stond bij dag en ontij klaar als dat nodig was. Maar bovenal zijn hij en zijn vrouw An heel gastvrij ingesteld. Hun boerderij op de *Haoi* en nu hun huis aan den Ekker 39 zijn voor hun vrienden, familie en vele kennissen een zoete inval. Daarom stellen we met recht vast dat Gerrit van *Girte Marte* en *Martes Pieta* een echte Reuselnaar genoemd mag worden.

Gerrit van Gompel wordt op 29 april 1998 te midden van zijn familie door burgemeester Lenny Demmers-van der Geest verrast met zijn benoeming tot 'Ridder in de orde van Oranje-Nassau'.

